

TI 19.2. klo 17 Sibellustalo

HEI, ME SÄVELLETÄÄN!

Musiikkikasvatustalon päätöskonsertti
 Ruoriniemen päiväkodin esikouluaiset
 Harjun koulun 4B-luokka
 Kasakkamäen koulun 5A- ja 5B-luokka

Sinfonia Lahti
 Klaus Mäkelä, kapellimestari
 Sauli Zinovjev: Bateria

Ilmaistapahtuma

Ryhmät esittävät ensin omat sävellyksensä ja lopuksi orkesteri kantateoksen. Konsertin kesto n. 1 h. Vapaa pääsy – Tervetuloa!

LAHDEN KAUPUNGINORKESTERI

Ekologian oppitunti uuvuttaa katsojansa

Teatteriarvio: Lahden kaupunginteatterin Alkutuotanto-komedia sairastaa mummittautia.

LAHDEN KAUPUNGINTEATTERI
Alkutuotanto
 Ensi-ilta Eero-näyttämöllä 15.2.

Toteutus täysi kymppi, sisältö seitsemän ja puoli. Tällaisen kiteytyksen tuottaa Lahden kaupunginteatterin *Alkutuotanto*-näytelmä kouluarvosanoiksi muutettuna.

Saana Lavasteen ja Iiristiina Varilon ohjaus lähentelee nerokkuutta. Vähään aikaan en muista nähneeni näin nopeasti tilanteesta toiseen liikuvaa komediaa, joka on toteutettu ainoastaan kahdella näyttelijällä ja muutenkin hyvin minimalistisesti.

Valitettavasti näytelmän käsikirjoitus kärsii mummittautaudista. Jonni Pantzar on yrittänyt sisällyttää tekstiinsä jokseenkin kaiken mahdollisen (ja mahdottomankin) aineksen, joka valottaa ihmisen ja luonnon monimutkaista suhdetta.

Lopputuloksena on hajanainen sarja tietoisuuksia, joka uuvuttaa katsojan kahden ja puolen tunnin kestollaan. Niitä kuuluisia ”darlingeja” olisi pitänyt tappaa oikein urakalla, jotta esitykseen olisi tullut jonkinlaista rotia.

Ekokomediaksi nimetyn draaman alkutilanne on kyllä kuttava. Tommi Kainulaisen esittämä Tommi kertoo perineensä yllättäen Pohjois-Savosta metsäpalstan, josta on löydetty harvinainen rupilisko. Hän telttaretkellee palstalleen kaverinsa Allun (Aleksi Lavaste) kanssa.

Tämän kehysrakenteen sisällä harhaillaan sitten läpi aikojen ja paikkojen. Kohtaamme esimerkiksi ekoradikalisoituneen kalastaja Linkolan, omavaraistalouteen pyrkivän perunanviljelijän, jäkäläkadosta harmistuneet porot, huolettoman harvesterikuskin, riistetyt banaaninviljelijän ja militanttoravan, joka vaatii ihmislajin kohdalla ”lopullista ratkaisua”.

Opetusnäytelmää ja satiirista eläinsatua yhdistelevän esityksen suuri kaari muodostuu siitä, että ihminen on onnistunut ahneudella ja ymmärtämättömyydellään ajamaan luonnon ahtaalle. Tämä tuskin tulee 2010-luvulla suurena uutisena kenellekään. Kos-

Oranki (Aleksi Lavaste, oik.) ajaa harvesterikuskin (Tommi Kainulainen) ahtaalle Alkutuotanto-näytelmässä.

ka kyseessä on näytelmä eikä *Tiede*-lehden erikoisnumero, sitä alkaa ennen pitkää toivoa, että komedia poimisi jonkin näkökulmistaan keskiöön ja alkaisi rakentaa kerrontaansa sen ympärille.

Näin ei kuitenkaan tapahdu. *Alkutuotanto* yrittää olla yhtä aikaa hauska ja opettavainen, rationaalinen ja romantisoiva, historiallinen ja ajankohtainen, globaali ja lokaali, realistinen ja mystinen. Luonto ehkä onkin näitä kaikkia yhtä aikaa, mutta ihmisen luomalta näytelmältä on lupa odottaa vahvempaa narratiivia: rönsyt pois, sanoisi mansikanviljelijä.

Kainulainen ja Lavaste ovat mainiossa vireessä näytelmän näyttelijöinä. Hipsteri-Tommi on kaksikon älyllisempi puoli, Allu taas melko huoleton tomppeli, joka suhtautuu luontoon kuin suureen huvipuistoon.

Kaksikon muista rooleista jäävät mieleen hulvaton harvesterikuski (Kainulainen) ja hauska jurnottava Linkola (Lavaste), joka kiroaa teknologian ja edistyksen mutta pyytää toisaalta naapuriltaan traktoriapua polttopuiden toimittamisessa. Samankaltainen kaksilla korteilla pelaaminen korostuu monen muunkin hahmon kohdalla.

Lavastaja Mari Hämäläinen on luonut Eero-näyttämölle onnistuneesti varsin toiminnallisen metsämaiseman vähillä aineksilla.

Ilkka Kuosmanen